

Minna Rautiainen

VAROJEN NOSTAMINEN OSAKEYHTIÖSTÄ VEROT MINIMOIDEN

Taulukko toimeksiantajalle

VAROJEN NOSTAMINEN OSAKEYHTIÖSTÄ VEROT MINIMOIDEN

Taulukko toimeksiantajalle

Minna Rautiainen
Opinnäytetyö
Syksy 2018
Taloushallinto
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu
Liiketalouden tutkinto-ohjelma, Taloushallinnon suuntautumisvaihtoehto

---

Tekijä: Minna Rautiainen

Opinnäytetyön nimi: Varojen nostaminen osakeyhtiöstä verot minimoiden

Työn ohjaaja: Erkki Raudaskoski

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: Syksy 2018

Sivumäärä: sivut 40 + 2

Työn toimeksiantaja toimii oululainen tilitoimisto, jolla on asiakkanaan paljon osakeyhtiöitä. Tilitoimistoalan digitalisaation myötä toimeksiantaja on päättänyt alkaa tarjota asiakkailleen entistä laajempia palveluita, yhtenä osana palveluihin kuuluu konsultointipalvelu, missä osakeyhtiön omistaja autetaan löytämään omalle varojen nostolle osakeyhtiöstä kannattavin ratkaisu hänen henkilökohtaisen verotuksensa näkökulmasta. Opinnäytetyön tarkoituksena on vastata kysymyksiin, miten osakeyhtiön omistaja voi nostaa varoja yhtiöstä sekä millaiset vaikutukset osingon ja palkan nostolla on omistajan henkilökohtaiseen verotukseen.

Opinnäytetyön tavoitteena on tuottaa toimeksiantajalle taulukko, jonka avulla pystytään suuntaa antavasti analysoimaan osakeyhtiön omistajan palkan ja osingon nostamisen kannattavuutta hänen henkilökohtaisen verotuksen näkökulmasta.

Opinnäytetyön tietoperusta koostuu osakeyhtiön piirteistä yhtiömuotona, tavoista nostaa varoja osakeyhtiöstä ja varojen jaon erityistilanteista. Osingonjako on käsitelty tarkemmin omana kappaleenaan opinnäytetyöraportissa. Opinnäytetyön tietoperusta on kerätty laadullisilla menetelmillä, tarkemmin laadullisella kirjallisuuskatsauksella. Tietoperustan päälähteenä on käytetty Osakeyhtiölakia (2006/624), Villa (2018) kirjaa Henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö sekä aiheeseen liittyviä verohallinnon ohjeita.

Opinnäytetyön tuloksena saatiin laadittua toimeksiantajalle käyttökelpoinen taulukko, jolla pystytään suuntaa antavasti analysoimaan omistajan varojen noston vaikutusta hänen henkilökohtaiseen verotukseensa. Varojen noston kannattavuuteen vaikuttaa suuresti osakeyhtiön nettovarallisuus sekä omistajan rahantarve. Taulukkoa ei julkaista opinnäytetyön liitteenä, minkä vuoksi taulukon laatimisprosessia kuvataan mahdollisimman tarkasti opinnäytetyön luvussa 6.

Laadittua taulukkoa on tarkoitus tulevaisuudessa kehittää niin, että verojen määrät saadaan laskettua tarkasti eikä vain suuntaa antavasti. Taulukosta voidaan myös laatia versio, jonka avulla voidaan laskea varojen noston kannattavuutta, jos omistaja kuuluu työntekijän eläkevakuutuksen piiriin eikä yrittäjän eläkevakuutuksen piiriin.

Asiasanat: Osakeyhtiö, osingot, verotus, ansiotulot, palkat, varojenjako

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Degree programme in Business Economics, Option of Financial Administration

---

Author: Minna Rautiainen

Title of thesis: Drawing funds from a limited company by reducing taxes

Supervisor: Erkki Raudaskoski

Term and year when the thesis was submitted: Fall 2018

Number of pages: 40 + 2

The Bachelor's thesis commissioned is by an accounting firm from Oulu. The accounting firm has a plenty of clients which are limited companies. The purpose of this Bachelor thesis is to answer to common questions such as how the owner of a limited company can draw funds from a limited company and what effects the increase in dividends and wage have on the owner's personal taxation.

The aim of this thesis is to produce a table for the accounting firm which make is to carry out an accurate analysis of the profitability. This assessment of profitability is approached from the view point of raising the limited company owner's wages and dividends taking into account the owner's personal taxation.

The theory of this thesis consists of the features of a limited company as company form ways to draw funds from a limited company and the special situations of the distribution of funds. The dividend payment is discussed with more details in chapter 5 of this thesis report. The theoretical background of the thesis is collected using qualitative methods.

The result of this thesis is a table that is useful. The table can be used to analyze the effects of drawing funds on the owner's personal taxation. The profitability of drawing funds is greatly affected by the net worth of the limited company and how much money the owner needs. The table will not be published as an attachment of this thesis and therefore the process of producing the table is described as accurately as possible in this report.

Keywords: Limited company, dividends, taxation, earnings, wages, distribution of funds

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	OSAKEYHTIÖ	8
2.1	Toiminnan keskeiset periaatteet.....	8
2.2	Verotus.....	9
2.3	Oman pääoman rakenne.....	10
3	VAROJEN NOSTAMINEN OSAKEYHTIÖSTÄ.....	12
3.1	Palkka ja verovapaat edut	12
3.1.1	Rahapalkka.....	13
3.1.2	Verovapaat henkilökuntaedut.....	14
3.1.3	Verovapaat matkakorvaukset.....	17
3.2	Luontoisedut.....	18
3.2.1	Autoetu	19
3.2.2	Asuntoetu.....	20
3.2.3	Puhelinetu.....	22
3.2.4	Ravintoetu.....	22
3.2.5	Muut luontoisedut.....	24
4	VAROJEN JAON ERITYISTILANTEET	25
4.1	Laiton varojenjako	25
4.2	Peitelty osinko	26
4.3	Osakaslaina.....	26
5	OSINGONJAKO	28
5.1	Osakeyhtiö osingonsaajana	28
5.2	Luonnollinen henkilö osingonsaajana.....	29
6	TAULUKON LAATIMISPROSESSI.....	31
7	JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	34
	LÄHTEET.....	38
	LIITTEET	41

1 JOHDANTO

Opinnäytetyön aiheena on varojen nostaminen osakeyhtiöstä verot minimoiden. Opinnäytetyön tarkoituksena on tuottaa toimeksiantajalle taulukko, minkä avulla pystytään analysoimaan osakeyhtiön omistajan palkan ja osingon noston suhteen kannattavuutta hänen henkilökohtaisen verotuksen näkökulmasta. Taulukon avulla pyritään kuvaamaan omistajalle, millaiset vaikutukset palkan ja osingon nostolla on hänen henkilökohtaiseen verotukseen, sekä etsimään omistajan varojen nostamiselle osakeyhtiöstä edullisin vaihtoehto henkilökohtaisen verotuksen kannalta. Opinnäytetyö on toiminnallinen työ, mikä sisältää opinnäytetyöraportin ja tuotoksen eli taulukon.

Ajatus opinnäytetyöhön lähti työelämän tarpeesta. Työn toimeksiantajana toimii oululainen tilitoimisto, jolla on asiakkanaan paljon osakeyhtiöitä. Taloushallintoalan digitalisaation johdosta toimeksiantajana oleva tilitoimisto on päättänyt alkaa tarjota asiakkailleen entistä laajempia palveluita, mihin yhtenä osana kuuluu konsultointipalvelu, missä etsitään omistajan varojen nostolle kannattavin ratkaisu, millä saadaan omistajan henkilökohtainen verotus mahdollisimman vähäiseksi. Opinnäytetyön tarkoitus on vastata kysymyksiin, miten yhtiössä työskentelevä osakas voi nostaa varoja yhtiöstä ja, miten se olisi hänen henkilökohtaisen verotuksensa kannalta kannattavinta.

Taulukko on suunnattu tilitoimiston henkilöstön käyttöön. Taulukon avulla henkilöstö pystyy kuvaamaan ja havainnollistamaan asiakkailleen varojen nostamisen erilaisia vaihtoehtoja sekä vaikutuksia osakkaan henkilökohtaiseen verotukseen. Taulukkoa ei ole tarkoitus jakaa suoraan tilitoimiston asiakkaille, vaan siitä voidaan lähettää asiakkaalle pdf-muodossa erilaisia vaihtoehtoja, jos asiakas haluaa miettiä, miten hänen kannattaisi nostaa varoja yhtiöstä.

Opinnäytetyössä ei käsitellä TYEL-vakuutuksen alaisia palkkakustannuksia vaan taulukko laaditaan niin, että omistaja kuuluu YEL-vakuutuksen piiriin. Opinnäytetyön osana valmistuvaa taulukkoa ei siis voida käyttää, jos omistajana on TYEL-vakuutuksen piiriin kuuluva työntekijä, sillä taulukossa ei ole huomioitu TYEL-palkkojen sosiaalikulustannuksia. Laadittua taulukkoa ei voi soveltaa rakennuslalla perustajaurakointia harjoittavaan yhtiöön, sillä siinä ei oteta huomioon omistajan palkan vaikutusta oman käytön arvonlisäveroon, joka vaikuttaa yhtiön verotettavaan tulokseen. Taulukko laaditaan sillä oletuksella, että omistaja ei kuulu kirkkoon, kirkollisveroa ei siten huomioida laadittavassa taulukossa ollenkaan. Yleisradioveron enimmäismäärä on luonnollisella henkilöllä

163 euroa vuodessa, tästä syystä yleisradioveroa ei ole huomioitu taulukossa. Laadittavassa taulukossa huomioidaan valtion tuloveron ja kunnallisveron vähennyksinä ainoastaan tulonhankkimisvähennys, mikä on 750 euroa. Rajaukset huomioon ottaen valtion tulovero ja kunnallisvero eivät kuvaa euromääräisesti tarkkaan kyseisten verojen todellista määrää. Taulukon tarkoituksena onkin toimia lähinnä suuntaa antavana työkaluna verojen määrälle. Taulukkoa on tarkoitus kehittää tarkemmaksi tulevaisuudessa.

Opinnäytetyöraportti koostuu tietoperustasta, taulukon laatimisprosessin kuvauksesta sekä johtopäätöksistä ja pohdinnasta. Teoriaosan luvussa 2 käsitellään osakeyhtiötä yritysmuotona kertoen osakeyhtiön toiminnan yleiset periaatteet, verotus sekä oman pääoman rakenne. Osakeyhtiön yleisistä periaatteista tarkemmin avataan ainoastaan opinnäytetyön kannalta olennaiset periaatteet.

Teoriaosan luvussa 3 käsitellään varojen nostamisen tavat osakeyhtiöstä ja työhön perustuvaa varojen nostamista osakeyhtiöstä. Tässä luvussa käsitellään myös verovapaita henkilökuntaetuja ja matkakustannusten korvauksia, vaikka näitä ei ole tarkoitus ottaa taulukossa huomioon, aiheen kannalta on kuitenkin olennaista tietää, mitä etuja ja korvauksia yhtiö voi tarjota työsuhteessa oleville henkilöille niin, että kulut ovat yhtiön verotuksessa vähennyskelpoisia ja ne katsotaan työntekijälle verovapaiksi tuloiksi. Osingonjakoa käsitellään tarkemmin opinnäytetyön kappaleessa 5, sillä se on aiheen kannalta erittäin olennainen ja näin ollen se on haluttu käsitellä omana kokonaisuutenaan.

Opinnäytetyöraportin luvussa 4 käsitellään varojen jaon erityistilanteet, sillä niillä on vaikutusta omistajan henkilökohtaiseen verotukseen. Luvussa käsitellään laitton varojen jako sekä sen seuraukset, osakaslainan ja peitellyn osingon käsitteet sekä niiden vaikutus verotukseen. Tuloverolain (1535/1992) 53 a §:n mukaan verovuoden lopussa maksamatta oleva osakaslainan määrä on osakkaan veronalaista pääomatuloa.

Opinnäytetyöraportin luvussa 5 käsitellään tarkemmin osingonjakoa. Luvussa käydään läpi, mitä osingonjaossa on huomioitava. Luvussa käsitellään myös osinkotulot listatusta yhtiöstä, vaikka itse taulukossa on tarkoitus käsitellä ainoastaan listaamattoman yhtiön varojen jakoa.

Opinnäytetyön tuotoksena syntynyttä varsinaista taulukkoa ei julkaista opinnäytetyön liitteenä, minkä vuoksi taulukon laatimisprosessi kuvataan hyvin tarkasti opinnäytetyön luvussa 6. Luvussa käsitellään taulukon laatimisessa käytetyt perusteet sekä taulukon sisältö.

2 OSAKEYHTIÖ

Osakeyhtiö on pääomayhtiö, jossa osakeyhtiön omistajat toimivat rajoitetulla vastuulla. Rajoitetun vastuun ansiosta yhtiön johto ja omistus pystytään eriyttämään toisistaan, minkä ansiosta omistajan tarve valvoa yhtiön johtoa ja muita laskee. (Villa 2018 45–46.) Suomen lain mukaan rekisteröityjen osakeyhtiöiden toimintaa säädellään osakeyhtiölaissa 21.7.2006/624, laki koskee sekä yksityisiä että julkisia osakeyhtiöitä.

2.1 Toiminnan keskeiset periaatteet

Osakeyhtiöllä on kahdeksan keskeistä periaatetta. Keskeisiä periaatteita ovat: oikeushenkilöllisyys, osakkeenomistajan rajoitettu vastuu, pääoman pysyvyys, osakkeen luovutettavuus, toiminnan tarkoitus, enemmistöperiaate, yhdenvertaisuus, johdon tehtävä sekä tahdonvaltaisuus. (Osakeyhtiölaki 1:2–9 §.) Osakeyhtiön periaatteiden avulla ratkaistaan ongelmatilanteet, joista ei ole annettu yksityiskohtaisia säännöksiä osakeyhtiölaissa (Villa 2018, 219.) Aiheen kannalta oleelliset periaatteet käsitellään seuraavaksi tarkemmin.

Osakeyhtiö on pääomayhtiö, jolla on vähimmäispääoma. Yksityisellä osakeyhtiöllä täytyy olla osakepääomaa vähintään 2 500 euroa ja julkisella osakeyhtiöllä 80 000 euroa. (Osakeyhtiölaki 1:3 §.) Pääoman pysyvyyden tarkoituksena on korvata osakkeenomistajien henkilökohtaisen vastuun rajoittuminen osakkeenomistajan yhtiöön sijoittamaan pääomaan. Varoja ei saa jakaa vapaasti, vaan jaon on täytettävä osakeyhtiölaissa annetut varojen jaon edellytykset. (Villa 2018, 224–226.)

Osakeyhtiön toiminnan tarkoitus on tuottaa voittoa osakkeenomistajille, jos yhtiöjärjestyksessä ei määrätä toisin. Voiton tuottaminen tarkoittaa, että osakeyhtiön hallituksen tulee toimia tehtävässään edistäen yhtiön ja osakkeenomistajien etuja. Osakeyhtiön hallituksen tarkoituksena on kasvattaa osakkeenomistajien sijoitusten varallisuusarvoa pitkällä aikavälillä. (Villa 2018, 227.) Osakeyhtiölain (13:9 §) mukaan yhtiöjärjestyksessä on mainittava, jos yhtiöllä on muu tarkoitus kokonaan tai osittain kuin voiton tuottaminen.

Osakeyhtiölain (1:2 §) mukaan osakeyhtiö on omistajistaan erillinen oikeushenkilö, joka syntyy osakeyhtiön rekisteröimisellä. Osakeyhtiön perustamissopimuksen allekirjoittamisesta on kolme kuukautta aikaa rekisteröidä osakeyhtiö, tai yhtiön perustaminen raukeaa. Osakeyhtiö omistaa itsenäisesti oman omaisuutensa ja sen oikeudet ovat erillään osakkeenomistajien oikeuksista sekä velvollisuuksista. Osakeyhtiön oikeushenkilöllisyys suojaa osakeyhtiön velkojia suhteessa osakkeenomistajien velkoihin, sillä osakeyhtiön omaisuus ei suoranaisesti ole käytettävissä osakkeenomistajan velkojen maksamiseen. Osakeyhtiön oikeushenkilöllisyyteen kuuluu omistussuhteen itsenäisyyden lisäksi myös oikeuskelpoisuus ja oikeustoimikelpoisuus. Osakeyhtiöllä voi olla oikeuksia ja velvollisuuksia, joista se voi itsenäisesti määrätä. (Villa 2018, 220–221.)

Osakeyhtiölain (1:4 §) mukaan osakkeen luovutettavuudella tarkoitetaan, että osakkeiden tulisi olla vapaasti luovutettavissa ja hankittavissa ellei yhtiöjärjestyksessä toisin määrätä. Osakkeen luovutettavuutta voidaan rajoittaa ainoastaan osakeyhtiölaissa mainituilla tavoilla, joita ovat suostumuslauseke ja lunastuslauseke. Yksityiselle osakeyhtiölle ominaista on, että osakkeiden vapaata luovutettavuutta rajoitetaan yhtiöjärjestyksessä lunastus- ja suostumuslausekkeilla. (Villa 2018, 226.)

Yhdenvertaisuuden periaatteella tarkoitetaan, että kaikki osakkeet tuottavat yhtäläiset oikeudet yhtiössä, jos yhtiöjärjestyksessä ei ole toisin määrätty. Osakeyhtiön hallinto ei saa tehdä sellaista päätöstä tai toimenpidettä, mikä tuottaa osakkeenomistajalle tai muulle epäoikeutettua etua yhtiön tai toisen osakkeenomistajan kustannuksella. (Osakeyhtiölaki 1:7 §.) Osakkeenomistajien valtaoikeudet osakeyhtiössä riippuvat osakkeenomistuksen määrästä sekä sisällöstä yhtiössä. Yhdenvertaisuusperiaatteen tarkoituksena on suojata vähemmistöosakkeenomistajia määräävän osakkeenomistajan toiminnalta, joka ei edistä yhtiön kaikkien osakkeenomistajien etua. Yhdenvertaisuusperiaatteen tarkoituksena ei ole kumota enemmistöperiaatetta, jonka mukaan päätökset tehdään annettujen äänten enemmistöllä. Yhdenvertaisuusperiaatteen tarkoitus on estää enemmistön perusteeton suosinta vähemmistöosakkeenomistajien etuja loukaten. (Villa 2018, 229.)

2.2 Verotus

Osakeyhtiö on omistajistaan erillinen verovelvollinen (Leppiniemi ym. 2010, 165). Osakeyhtiö on itsenäinen verovelvollinen, jonka saamat tulot verotetaan osakeyhtiön tulona. Osakeyhtiön verotus ei vaikuta osakeyhtiön omistajien verotukseen. Osakeyhtiön verotettava tulo lasketaan vähentämällä veronalaisista tuloista vähennyskelpoiset menot. Osakeyhtiölle syntyy verotettavaa tuloa, jos

verotettavat tulot ovat suuremmat kuin vähennyskelpoiset menot. Jos osakeyhtiölle muodostuu tappiota, verotettavaa tuloa ei muodostu. Vaikka verotettavan tulon laskeminen perustuu kirjanpitoon, voivat kirjanpidon tulos ja verotettava tulo poiketa toisistaan, mikä johtuu kirjanpidon ja verotuksen eroavaisuuksista. Osakeyhtiön tuloveroprosentti määräytyy yhteisöjen tuloveroprosentin mukaan, joka on 20 %. (Verohallinto 2017d, viitattu 30.6.2018.)

Osakeyhtiön tuloverotukseen vaikuttaa tulolähdejako. Osakeyhtiöllä voi olla kolme eri tulolähdettä, joita ovat elinkeinotoiminnan tulolähde, maatalouden tulolähde ja henkilökohtainen tulolähde. Jokaisen osakeyhtiön tulolähteen verotettava tulo lasketaan erikseen. Tulolähteen verovuoden tulosta vähennetään saman tulolähteen tappiot aikaisemmilta verovuosilta. Tappiot ovat vähennyskelpoisia 10 seuraavan verovuoden ajan tappion syntymisestä. Tulolähteen tappiota ei voi vähentää eri tulolähteen tappiosta. Kaikkien osakeyhtiön tulolähteiden verotettavat tulot lasketaan yhteen ja yhteissummasta lasketaan osakeyhtiön tuloveron määrä. (Verohallinto 2017d, viitattu 30.6.2018.)

Jokaisen osakeyhtiön tulolähteen verotusta säädellään omalla lainsäädännöllään. Laissa elinkeinotulon verottamisesta 24.6.1968/360 säädellään elinkeinotoiminnan tulolähteen verottamisesta. Jos osakeyhtiöllä on muita tulolähteitä, niistä säädellään omissa laeissaan. Henkilökohtaisen tulolähteen verotuksesta säädellään Tuloverolaissa 30.12.1992/1535 ja maatalouden tulolähteen verotuksesta puolestaan säätää Maatilatalouden tuloverolaki 15.12.1967/543.

Osakeyhtiön täytyy maksaa yhteisön yleisradioveroa, jos sen toiminnan verotettava tulo on vähintään 50 000 euroa verovuonna ja se harjoittaa Suomessa elinkeinotoimintaa tai maataloutta. Yhteisön yleisradiovero on 140 euroa, mihin lisätään 0,35 prosenttia verotettavasta tulosta, joka ylittää 50 000 euron rajan. Yhteisön yleisradioverolle on kuitenkin määrätty enimmäismäärä, joka on 3 000 euroa. (Verohallinto 2017d, viitattu 30.6.2018.)

2.3 Oman pääoman rakenne

Osakeyhtiölain (8:1 §:n) mukaan osakeyhtiön oma pääoma jakautuu sidottuun omaan pääomaan ja vapaaseen omaan pääomaan. Sidottua omaa pääomaa ovat osakepääoma sekä kirjanpitolain mukaiset arvostusrahastot, joita ovat arvonkorotusrahasto, käyvän arvon rahasto sekä uudelleen-

arvostusrahasto. Sidotun oman pääoman erät ovat osakepääomaa lukuun ottamatta täysin jakokelvottomia. Vapaata omaa pääomaa ovat muut rahastot, edellisten tilikausien voitto ja tilikauden voitto. Vapaa oma pääoma on jaettavissa ilman velkojensuojamekanismin noudattamista osakeyhtiölain tase- ja maksukyisyystestin asettamissa rajoissa. (Villa 2018, 317–318.)

Osakeyhtiölain nimellisarvottoman pääomajärjestelmän ansiosta osakkeen merkintämaksu, merkintämaksun osa sekä osakeyhtiöön ilman osakevastiketta tehty pääomasijoitus voidaan kirjata sijoitetun vapaan oman pääoman rahastoon eli SVOP-rahastoon. SVOP-rahastoon merkitään se osa osakkeiden merkintähinnasta, jota ei kirjata osakeantipäätöksen tai perustamissopimuksen mukaan osakepääomaan ja, jota ei merkitä kirjanpitolain mukaan vieraaseen pääomaan. SVOP-rahastoon merkitään myös muut oman pääoman sijoitukset, joita ei merkitä muuhun rahastoon. (Villa 2018, 318.) SVOP-rahastoon merkitään myös osakepääoman alentamisen määrä, jota ei käytetä varojen jakamiseen tai tappion kattamiseen (Osakeyhtiölaki 8:2 §). Osakepääomaa ei kuitenkaan saa alentaa osakeyhtiölaissa säädetyn minimi osakepääoman alle (Osakeyhtiölaki 14:1 §).

Oma pääoma muodostuu taseessa kirjanpitoasetuksen (1:6 §) mukaan seuraavasti:

Vastattavaa

A OMA PÄÄOMA

I Osakepääoma

II Ylikurssirahasto

III Arvonkorotusrahasto

IV Muut rahastot

1. Sijoitetun vapaan oman pääoman rahasto
2. Vararahasto
3. Yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaiset rahastot
4. Käyvän arvon rahasto
5. Muut rahastot

V Edellisten tilikausien voitto (tappio)

IV Tilikauden voitto (tappio)

3 VAROJEN NOSTAMINEN OSAKEYHTIÖSTÄ

Varojen jakaminen osakeyhtiöstä on tarkasti säänneltyä. Sääntely perustuu oman ja vieraan pääoman ehtoisten sijoitusten väliseen maksunsaantijärjestykseen sekä pääomayhtiöluonteeseen. (Villa 2018, 344.) Varoja voidaan jakaa osakkeenomistajille voitonjaosta osinkoina ja jakamalla varoja vapaan oman pääoman rahastosta, alentamalla osakepääomaa, hankkimalla ja lunastamalla omia osakkeita tai purkamalla yhtiö. Osakeyhtiöstä ei saa nostaa varoja ennen kuin yhtiö on rekisteröity. (Osakeyhtiölaki 13:1§.)

Varojen jakaminen osakeyhtiöstä perustuu aina viimeksi vahvistettuun tilinpäätökseen (Villa 2018, 346). Jos yhtiöllä on tilintarkastusvelvollisuus yhtiöjärjestyksen tai lain mukaan, tulee tilinpäätöksen olla tilintarkastettu ennen kuin varoja jaetaan (Osakeyhtiölaki 13:3 §).

Omistajayrittäjät pystyvät yleensä joustavasti suunnittelemaan ja päättämään oman palkkansa määrän, maksuajankohdan, luontoisetujen ja osingonjaon väliset suhteet huomioon ottaen vaikutuksen verotukseen. Omistajayrittäjien sekä heidän perheenjäsenten palkkausetujen täytyy olla oikeassa suhteessa suoritettuun työpanokseen nähden. (Adamsson & Engblom 2011, 36–37.) Osingon ja palkanmaksun välinen optimointi on osakasasemassa työskentelevän työntekijän tärkein ja merkittävin keino verosuunnitteluun (Viitala 2014, 90).

3.1 Palkka ja verovapaat edut

Palkalla tarkoitetaan työ- tai virkasuhteessa saatuja palkkoja, palkkioita, etuuksia ja korvauksia. Palkaksi katsotaan myös saadut palkkiot kokouksista, hallintoelimen jäsenyydestä, toimitusjohtajan tehtävästä sekä henkilökohtaisista luennoista ja esitelmistä. Työntekijän verotettavaksi ansiotuloiksi luetaan myös työntekijän saamat luontoisedut. (Ennakkoperintälaki 13 §.)

Tuloverolaissa on myös muutamia harvinaisempia eriä, jotka luetaan myös palkaksi. Palkaksi voidaan lukea myös työsuhteeseen perustuva osakeanti, työsuhdelaina, työnantajan maksamia vakuutusmaksuja ja tavanomaisesta poikkeava henkilökuntaetu. Palkaksi katsotaan työsuhteeseen perustuva osakeanti, jossa työntekijä saa merkitä osakkeita käypää hintaa alemmalla hinnalla. Etu merkitä osakkeita käypää hintaa alemmalla hinnalla katsotaan veronalaiseksi, kun saatu alennus

on enemmän kuin 10 prosenttia osakkeen käyvästä hinnasta. Työsuhdelainasta, joka on sidottu viitekorkoon, palkaksi luetaan korkoetu siltä osin, kun peritty vuotuinen korko on alempi kuin viitekorko. Jos työsuhdelainan korkoa ei ole sidottu viitekorkoon, palkaksi luetaan korkoetu, siltä osin, kun peritty korko on alle 12 kuukauden euribor-korko vuoden ensimmäisenä päivänä. Työnantajan maksamista vakuutusmaksuista palkaksi luetaan työntekijän säästöhenkivakuutuksen maksut ja vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut siltä osin, kun vapaaehtoisen eläkevakuutusmaksujen yhteismäärä ylittää työntekijää kohden 8 500 euron rajan. (Tuloverolaki 66–69 §.)

Osakeyhtiössä työskentelevälle omistajalle palkanmaksu on joustavin tapa nostaa varoja yhtiöstä, sillä omistaja pystyy melko vapaasti päättämään oman palkanmaksuperusteensa. Osakasasemassa työskentelevän työntekijän ei ole pakko nostaa yhtiöstä ollenkaan palkkaa, vaan hän voi halutessaan nostaa yhtiöstä myös pelkkää osinkoa. (Viitala 2014, 89.)

3.1.1 Rahapalkka

Yleisin vastike tehdystä työstä on rahapalkka. Rahapalkka pystytään laskemaan työajan, työn tuloksen tai muun sovitun palkkaperusteiden mukaan. Rahapalkan määrään vaikuttavat myös työolosuhteet, työn vaativuus, työntekijän koulutus sekä työkokemuksen määrä. (Adamsson & Engblom 2011, 31.)

Palkat, palkanluontoiset erät sekä niihin sisältyvät sivukulut ovat osakeyhtiön verotuksessa vähennuskelpoisia menoja. Palkanmaksulla voidaan pienentää osakeyhtiön verotettavaa tulosta. Palkka verotetaan palkansaajan ansiotulona voimassa olevan progressiivisen veroasteikon mukaan. Ansiotulovero koostuu valtiolle ja kunnalle maksettavasta tuloverosta. Jos palkansaaja kuuluu kirkkoon, tulee hänen maksaa ansiotuloistaan myös kirkollisveroa. (Viitala 2014, 90–91.) Verohallinnon tekemän luettelon kuntien ja seurakuntien tuloveroprosenteista vuonna 2018 mukaan keskimääräinen kunnallisveroprosentti on vuonna 2018 19,75 prosenttia.

Palkat ovat vähennuskelpoisia menoja yhtiön elinkeinotoiminnan verotettavaa tuloa laskettaessa. Myös työeläkemaksut, sairausvakuutusmaksut, työttömyysvakuutusmaksut sekä tapaturma- ja ryhmähenkivakuutusmaksut ovat yrityksen verotuksessa vähennuskelpoisia eriä. Osakeyhtiön täytyy pidättää maksamistaan palkoista työntekijöiden ennakonpidätykset verokorttien mukaan ja tilittää ne verohallinnolle. (Viitala 2014, 92–93.)

Yrittäjäksi katsotaan osakeyhtiössä johtavassa asemassa työskentelevä osakas, jos hän omistaa yksin yli 30 prosenttia osakepääomasta tai hänellä on yksin yli 30 prosenttia osakeyhtiön osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Yrittäjäksi katsotaan myös osakas, joka omistaa yhdessä perheensä kanssa yli 50 prosenttia yhtiön osakepääomasta tai osakkeiden tuottama äänimäärä ylittää yhdessä yli 50 prosenttia. (Yrittäjän eläkelaki 3 §.) Laskettaessa osakkeiden omistusosuuksia huomioon otetaan myös välillinen omistus, mikä tapahtuu toisten yhteisöjen kautta. Yrittäjäosakkaan nostamaan palkkaan ei käytännössä liity työntekijän sivukuluja. (Viitala 2014, 95–96.) Vuonna 2018 sosiaaliturvamaksu on 0,86 prosenttia ja sairausvakuutusmaksu on 1,53 prosenttia palkasta (Suomen yrittäjät 2018, viitattu 8.10.2018). Taulukossa 1 esitetään valtion tuloveroasteikko ansiotuloista vuonna 2018.

TAULUKKO 1. *Valtion tuloveroasteikko ansiotuloista 2018 (Verohallinto 2017e, viitattu 18.9.2018)*

Verotettava ansiotulo euroina	Vero alarajan kohdalla, euroina	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
17 200–25 700	8	6
25 700–42 400	518	17,25
42 400–74 200	3 398,75	21,25
74 200–	10 156,25	31,25

3.1.2 Verovapaat henkilökuntaedut

Työnantaja voi järjestää työntekijöilleen tavanomaisia ja kohtuullisia henkilökuntaetuja, jotka ovat työntekijälle verovapaita. Verovapauden edellytyksenä on, että edun tulee olla koko henkilökunnan käytettävissä. (Tuloverolaki 69 §.) Osakeyhtiön osakas voi myös saada verovapaan henkilökuntaedun samoin edellytyksin kuin muutkin työntekijät. Osakas voi saada verovapaan henkilökuntaedun myös tilanteessa, missä yhtiössä ei työskentele muita kuin osakas tai hänen lisäksi yhtiössä työskentelee vain osakkaan perhettä. Pelkän osakkuusaseman perusteella annettu etu voidaan katsoa peitellyksi osingoksi. (Verohallinto 2018, viitattu 17.9.2018.)

Verovapaaksi henkilökuntaeduiksi katsotaan työterveyshuolto, henkilökunta-alennukset, merkkipäivälahjat ja muut vähäiset lahjat, työnantajan järjestämä yhteiskuljetus asunnon ja työpaikan välisille matkoille sekä työnantajan järjestämä virkistys- ja harrastustoiminta. Verovapaaksi tuloksi katsotaan myös tilapäisesti työnantajan järjestämä sairaan lapsen hoito ajalta, jolta työntekijä olisi oikeutettu hoitovapaaseen täysin palkkaeduin. Työnantajan työntekijälleen työkäyttöä varten järjestetyn tietoliikenneyhteyden yksityiskäyttö katsotaan verovapaaksi tuloksi työntekijälle. (Tuloverolaki 69 §.)

Työterveyshuolto

Työnantajan järjestämä tavanomainen ja kohtuullinen työterveyshuolto on verovapaa etu työntekijöille (Tuloverolaki 69 §). Työterveyshuollolla tarkoitetaan työnantajan järjestämää työterveyshuollon ammattikunnan toimintaa, minkä tarkoituksena on ehkäistä työhön liittyviä sairauksia ja tapaturmia, parantaa työyhteisön toimintaa ja työntekijöiden terveyttä sekä työ- ja toimintakykyä. Työterveyshuollon tarkoituksena on myös edistää sekä työn että työympäristön turvallisuutta ja terveellisyyttä. (Työterveyshuoltolaki 3 §.) Työterveyshuollon täytyy perustua työpaikkaterveydenhuollon toimintasuunnitelmaan ja sopimukseen, jossa on määritelty työterveyshuoltopalveluiden yleiset järjestelyt sekä palveluiden sisältö ja laajuus (Engblom & Adamsson 2011, 128–129). Pakolliset työterveyshuoltoon kuuluvat terveystarkastukset ja muut toimenpiteet ovat työntekijälle aina verovapaita. Työnantajan järjestämien vapaaehtoisten työterveyspalveluiden verovapauden edellytyksenä on tavanomaisuus ja kohtuullisuus. (Verohallinto 2018, viitattu 17.9.2018.)

Merkkipäivälahjat sekä muut vähäiset lahjat

Työnantaja voi antaa työntekijälleen verovapaan merkkipäivälahjan tai muun vähäisen lahjan, joka annetaan muuna kuin rahana tai siihen verrattavana maksuvälineenä (Tuloverolaki 69 §). Verovapaisten lahjojen antamisen edellytyksenä on, että yrityksellä on selkeä käytäntö lahjojen antamisesta, mikä koskee kollektiivisesti koko yhtiön henkilökuntaa. Merkkipäiviksi katsotaan työntekijän 40-, 50-, 60- ja 70-vuotissyntymäpäivät, hääpäivä, pitkäaikaiseen palvelukseen perustuvat merkkipäivät ja eläkkeelle siirtyminen. Kohtuullinen merkkipäivälahja on arvoltaan enintään työntekijän 1-2 viikon bruttopalkan suuruinen. Merkkipäivälahjojen arvo ei saa vaihdella työntekijästä riippuen. Merkkipäivälahjan tulee olla työnantajan valitsema, jotta se katsotaan työntekijälle verovapaaksi tuloksi. Merkkipäivälahja, jonka työntekijä saa vapaasti valita on rahan rinnastettava suoritus, jota ei siis katsota työntekijälle verovapaaksi. Lahjakortti voi olla verovapaa ainoastaan, jos työnantaja on selvästi rajannut lahjakortin käyttökohteen tietystä paikasta hankittavaan tuotteeseen tai palve-

luun. Lahjakortin verovapauden edellytyksiin kuuluu myös, että sillä ei voi valita muuta kuin työnantaja on osoittanut valikoimaksi, sitä ei voi muuttaa rahaksi ja se on nimetylle työntekijälle osoitettu. Muun vähäisen lahjan arvo saa olla enintään 100 euroa ja, jos työnantaja antaa vuodessa useampia vähäisiä lahjoja, niiden yhteenlaskettu määrä voi olla enintään 100 euroa. Rahalahjat sekä rahan rinnastettavat lahjat ovat aina työntekijän veronalaista ansiotuloa. (Verohallinto 2018, viitattu 17.9.2018.)

Henkilökunta-alennus

Henkilökunta-alennukset työnantajan valmistamista tai välittämistä tuotteista ja palveluista ovat verovapaita, kunhan ne täyttävät verovapaan henkilökuntaedun kriteerit. Yrityksen käyttöomaisuudesta saadut alennukset eivät ole verovapaita. Henkilökuntaedusta ei ole kysymys, jos työnantaja on järjestänyt sopimuskumppaneiltaan työntekijöilleen alennuksia, vaan kyseessä on asiakasalennus ja asiakasalennukset ovat työntekijöille aina verovapaita. Yleensä henkilökunta-alennuksen saa vain työntekijä, eikä se koske hänen perheenjäseniään. Kun henkilökunta-alennus koskee työntekijän talouden yleisiä ostoja, henkilökunta-alennusta saavat käyttää myös työntekijän perheenjäsenet. Kun arvioidaan henkilökunta-alennuksen kohtuullisuutta, sen määrää verrataan asiakkaille myönnettäviin alennuksiin tai, jos tämä ei ole mahdollista niin omakustannushintaan. Tavanomaisena sekä kohtuullisena pidetään henkilökunta-alennusta, joka on suuruudeltaan samaa luokkaa kuin alennus, joka annettaisiin jälleenmyyjille tai yhtiön tärkeimmälle asiakkaalle, vaikka työntekijän ei olisi mahdollista muuten saada yksityishenkilönä sellaista alennusta. (Verohallinto 2018, viitattu 17.9.2018.)

Virkistys- ja harrastustoiminta

Virkistys- ja harrastustoiminnan täytyy olla työnantajan järjestämää, jotta se katsotaan työntekijälle verovapaaksi, työnantaja siis valitsee toiminnan tavan ja paikan. Työnantaja voi järjestää virkistys- ja harrastustoimintaa omissa tai ulkopuolisen toimijan tiloissa. Tavanomaista työnantajan järjestämää virkistys- ja harrastustoimintaa ovat esimerkiksi kahvitarjoilut sekä muu vähäinen tarjoilu, lehdet, hieronta, juhlatilaisuudet, työpaikan virkistyspäivät ja yhteisöllinen kulttuuri- ja liikuntatoiminta. Myös työnantajan omistama lomanviettopaikka katsotaan verovapaaksi henkilökuntaeduksi, jos lomanviettomahdollisuus on koko henkilökunnan käytettävissä tai varattavissa. (Verohallinto 2018, viitattu 17.9.2018.)

Omaehtoinen liikunta- ja kulttuuritoiminta

Työntekijälle verovapaata henkilökuntaetua on työnantajan järjestämä omaehtoinen liikunta- ja kulttuuritoiminta, kun se on työntekijää kohden vuodessa enintään 400 euroa (Tuloverolaki 69 §). Omaehtoisesta liikunta- ja kulttuuritoiminnan verovapauden edellytyksenä on, että etua on tarjottava koko henkilöstölle ja etu yksilöity niin, että se on vain työntekijän käytettävissä. Omaehtoisessa liikunta- ja kulttuuritoiminnassa työntekijä voi valita useista vaihtoehdoista mieleisensä harrastuspaikan ja ajankohdan itsenäisesti. Etu katsotaan työnantajan tarjoamaksi silloin, kun työnantaja on tehnyt palvelusopimuksen tietyn maksuvälineen käyttämisestä palveluntarjoajan kanssa omaehtoisesta liikunta- ja kulttuuritoiminnan järjestämisestä henkilökunnalleen. Etu voidaan järjestää kohdenetulla maksuvälineellä, minkä käyttö on rajattu etukäteen määrättyihin käyttökohteisiin. (Verohallinto 2018, viitattu 17.9.2018.)

Yhteiskuljetus

Työnantajan järjestämä kuljetus asunnon ja työpaikan välisille matkoille on verovapaa etu työntekijälle, kun se on koko henkilökunnan käytettävissä (Tuloverolaki 69 §).

3.1.3 Verovapaat matkakorvaukset

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota työnantajalta työmatkasta saatuja matkakustannusten korvauksia, päivärahaa, ateriakorvausta eikä majoittumiskorvausta. Verovapaaksi tuloksi katsotaan myös matkustamis- ja majoittumiskustannusten korvaus työmatkasta, jonka työntekijä tekee toissijaiseen työpaikkaan, joka sijaitsee eri paikkakunnalla tai valtiossa kuin työntekijän varsinainen työpaikka. (Tuloverolaki 71§.) Jos työntekijällä ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkaksi katsotaan erityiselle työpaikalle tilapäisesti tehtävä matka työntekijän asunnolta. Jos työntekijä ajaa omalla autollaan työmatkoja, hän on oikeutettu verovapaaseen kilometrikorvaukseen, joka on vuonna 2018 enintään 42 senttiä kilometriä kohden. Työntekijä, jolla on luontoisetuna auton käyttöetu voi saada verovapaata kilometrikorvausta enintään 10 senttiä kilometriä kohden tilanteessa, missä hän maksaa itse matkan polttoainekulut. (Verohallinto 2017g, viitattu 18.9.2018.)

Päiväraha on kohtuullista korvausta elinkustannusten lisäytymisestä, joka aiheutuu työmatkasta palkansaajalle. Päivärahaan eivät kuulu matkustamis- eikä majoittumiskustannukset. Jotta päiväraha voidaan maksaa työntekijälle, tulee työmatkan työntekemispaikan olla yli 15 kilometrin

päässä työmatkan tekopaikasta eli työntekijän kodista tai varsinaisesta työpaikasta. Päivärahaa ei voida maksaa, jos työntekemispäikkä ei ole yli 5 kilometrin päässä sekä työntekijän varsinaisesta työpaikasta että asunnosta. Päivärahan määrä riippuu työmatkan kestosta ja kohdemaasta, minne työmatka tehdään. Verohallinto julkaisee vuosittain maakohtaiset päivärahojen enimmäismäärät, maan hintatason mukaan. (Verohallinto 2017g, viitattu 18.9.2018.) Kotimaan kokopäiväraha on vuonna 2018 42 euroa ja osapäiväraha 19 euroa (Verohallinto 2017h, viitattu 18.9.2018).

Osapäivärahan saa, kun työmatkan kesto ylittää 6 tuntia ja kokopäivärahan saa, kun työmatka kestää yli 10 tuntia. Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain ja yhden matkavuorokauden kesto on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai aikaisemman matkavuorokauden päättymisestä. Jos työmatkan kesto ylittää viimeisen täydeksi lasketun matkavuorokauden vähintään 2 tunnilla, on työntekijä oikeutettu osapäivärahaan. Mikäli työmatka ylittää viimeksi päättyneen matkavuorokauden yli 6 tunnilla, on työntekijä oikeutettu kokopäivärahaan. Kokopäiväraha sisältää kaksi ja osapäiväraha yhden ruokailun. Jos työntekijä saa ilmaisen tai matkalippuun kuuluvan aterian jonakin matkavuorokautena, päivärahan määrä puolitetaan. Jotta kokopäivärahan määrä puolitetaan, palkansaajan tulee saada kaksi ilmaista ateriaa, osapäiväraha taas puolitetaan, kun palkansaaja saa yhden ilmaisen aterian. (Verohallinto 2017g, viitattu 18.9.2018.)

Työntekijälle voidaan maksaa verovapaa ateriakorvaus, kun työntekijälle ei makseta päivärahaa työmatkasta eikä hänellä ole mahdollisuutta työstä johtuen syödä ateriaa ruokataulun aikana tavanomaisella ruokailupaikallaan. Verovapaan ateriakorvauksen määrä on enintään 10,50 euroa. Majoituskustannukset suoritetaan työntekijälle majoitusliikkeestä saadun tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukaisesti. Yömatkaraa voidaan maksaa työntekijälle päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta, kun vähintään 4 tuntia matkasta tapahtuu 21.00 – 07.00 aikana, eikä työntekijälle järjestetä ilmaista majoitusta tai suoriteta majoituskorvausta. Yömatkara on enintään 12 euroa. (Verohallinto 2017g, viitattu 18.9.2018.)

3.2 Luontoisedut

Luontoiseduilla tarkoitetaan työntekijälle työstä suoritettavaa korvausta, jota ei makseta rahana. Luontoisetu on työnantajan järjestämä ja maksama hyödyke, joka luovutetaan palkansaajan käyttöön. Luontoisedussa palkansaaja saa käyttöoikeuden hyödykkeeseen, mutta hyödykkeen omis-

tusoikeus pysyy työnantajalla. Luontoiseduksi ei katsota palkansaajan itse kustantamaa hyödykettä, minkä kustannukset työnantaja korvaa palkansaajalle. Hyödykkeen tulee aina olla työnantajan omistama ja hallitsema, jotta se katsotaan luontoiseduksi. Yleensä luontoisedut ovat jatkuvia ja säännöllisiä. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.)

Luontoisedut ovat veronalaista ansiotuloa, jotka arvostetaan käypään arvoon. Verohallinto antaa vuosittain laskentaperusteet luontoisetujen käypien arvojen laskentaan. (Tuloverolaki 64 §.) Luontoisedun verotukseen ei vaikuta se maksetaanko työntekijälle rahapalkkaa, vaan palkka voidaan maksaa myös pelkästään luontoisetuina. Luontoisetu verotetaan sen ajankohdan tulona, jona se on ollut palkansaajan käytössä. Luontoisedun käyttöajan perusteella määräytyy myös vuosi-ilmoitusmerkinnät ja edun verovuosi. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.)

3.2.1 Autoetu

Autoedusta on kyse, kun työntekijä tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan omistamaa henkilö- tai pakettiautoa. Autoetua on olemassa kaksi erilaista, vapaa autoetu ja auton käyttöetu. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.) Vapaasta autoedusta on kyse silloin, kun työnantaja maksaa kaikki autosta syntyvät kustannukset. Auton käyttöedusta on kyse silloin, kun palkansaaja maksaa itse ainakin polttoainekulut autosta. (Adamsson & Engblom 2011, 53.) Auton käyttöedussa työnantaja ja palkansaaja voivat sopia yhdessä muiden kuin polttoainekulujen jakamisesta keskenään. Auton käyttöedussa huomioitavaa on se, että palkansaajan tulee maksaa kulut muulle kuin omalle työnantajalleen. Työntekijälle voi muodostua myös kaksi autoetua, jos työnantaja antaa kaksi autoa niin, että toinen on työntekijän ja toinen hänen perheensä käytössä. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.)

Luontoisetupäätöksen laskentakaava autoedun arvon määrittämiseen koskee vain henkilö- ja pakettiautoja. Ajoneuvon luokittelu henkilö- tai pakettiautoksi, riippuu siitä, onko ajoneuvo rekisteröity sellaiseksi. Muun kuin henkilö- tai pakettiauton arvo lasketaan käyvän arvon mukaan. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.)

Autot jaetaan kolmeen eri ikäryhmään käyttöönottovuoden mukaan, mistä sitten lasketaan autoedun määrä. Kolmen ensimmäisen käyttövuoden aikana auto kuuluu ikäryhmään A, minkä jäl-

keen se kuuluu seuraavat kolme vuotta ikäryhmään B ja sen jälkeen lopun käyttöaikansa ikäryhmään C. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.) Taulukossa 2 esitetään verohallinnon vahvistamat autoedun raha-arvot vuonna 2018.

TAULUKKO 2. Autoedun raha-arvo vuonna 2018. (Verohallinto 2017f, viitattu 3.9.2018)

	Vapaa autoetu	Auton käyttöetu
Ikäryhmä A (2016-2018)	1,4 % auton uushankintahinnasta + 255 € tai 0,17 €/km	1,4 % auton uushankintahinnasta + 105 € tai 0,07 €/km
Ikäryhmä B (2013-2015)	1,2 % auton uushankintahinnasta + 270 € tai 0,18 €/km	1,2 % auton uushankintahinnasta + 120 € tai 0,08 €/km
Ikäryhmä C (ennen vuotta 2013 käyttöön otettu)	0,9 % auton uushankintahinnasta + 285 € tai 0,19 €/km	0,9 % auton uushankintahinnasta + 135 € tai 0,09 €/km

3.2.2 Asuntoetu

Asuntoedulla tarkoitetaan palkansaajan työ- tai virkasuhteen perusteella käyttöönsä saamaa työntekijän omistamaa tai vuokraamaa asuntoa. Asuntoetuasunnoksi katsotaan myös samaan konserniin kuuluvan yhtiön omistama tai vuokraama asunto. Luontoisetu-asuntoa verotetaan siltä ajalta, millä asunto on palkansaajan käytettävissä, vaikka hän ei oleskelisi asunnossa tosiasiallisesti koko aikaa. Asuntoedun suuruuteen vaikuttaa asunnon sijainti ja pinta-ala. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.)

Asuntoedulle on määritelty kiinteähintainen perusarvo, mikä määräytyy asunnon sijaintialueen mukaan. Perusarvoon lisätään vielä asunnon pinta-alan mukaan määräytyvä arvo, mikä myös vaihtelee asunnon sijainnin mukaan. Asunnon pinta-alaksi lasketaan ainoastaan varsinaiset asuinhuoneet, joiden huonekorkeus on yli 160 senttimetriä. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.) Taulukossa 3 esitetään verohallinnon vahvistamat asuntoetujen ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot vuonna 2018.

TAULUKKO 3. Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot keskuslämmitysasunnoissa 2018 (Verohallinto 2017f, viitattu 3.9.2018)

Alue	Edun arvo €/kk
Helsinki 1	282 € + 12,40 € neliömetriltä
Helsinki 2	278 € + 11,30 € neliömetriltä
Helsinki 3, Espoo, Kauniainen	247 € + 10,40 € neliömetriltä
Helsinki 4, Vantaa	197 € + 10,40 € neliömetriltä
Jyväskylä, Kuopio, Lahti, Oulu, Tampere, Turku, kehyskunnat ja muu Helsinki	185 € + 8,60 € neliömetriltä
Muu suomi	160 € + 7,70 € neliömetriltä

Niin kuin taulukosta huomataan, Helsinki kuuluu useaan eri alueisiin, joten verohallinto antaa listauksen postinumeroitain, mihin alueeseen, mikäkin osa Helsingistä kuuluu. Liitteessä 1 asuntoedun aluejako postinumeroitain Helsingissä.

Taulukossa mainitulla kehyskunnilla tarkoitetaan pääkaupunkiseudun kehyskuntia, joita ovat Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Nurmijärvi, Riihimäki, Sipoo, Tuusula sekä Vihti. Asunon katsotaan kuuluvan siihen alueeseen, mihin se on kuulunut verovuoden ensimmäisenä päivänä. (Verohallinto 2017f, viitattu 3.9.2018.)

Palkansaajan maksaessa itse keskuslämmitysasunnon lämmityskustannukset luontoisedun neliömetri arvoa vähennetään 1,21 euroa kuukaudessa neliometriä kohden. Uunilämmityksellä olevassa asunnossa lämmityksen raha-arvo on 4,51 euroa neliömetriltä työnantajan maksaessa lämmityksen, jos palkansaaja maksaa itse lämmityskulut, luontoisedun raha-arvo on 3,10 euroa neliömetriltä. Jos palkansaajalla on ollut asuntoetasunto käytössä jo edellisen vuoden aikana luontoisedun arvo voi olla enintään 20 prosenttia korkeampi, kuin silloin sille määrätty arvo. (Verohallinto 2017f, viitattu 3.9.2018.)

3.2.3 Puhelinetu

Puhelinetu muodostuu, kun työnantaja kustantaa puhelinliittymän, jota palkansaaja käyttää myös vapaa-aikanaan yksityispuheluihinsa (Adamsson & Engblom 2011, 91). Puhelinetu ei muodostu, jos työntekijä maksaa yksityiskäytön osuuden puhelinkuluista. Jos työnantaja on hankkinut työntekijälle puhelimen pääasiassa työkäyttöön tai työntekijä käyttää työnantajan hankkimassa puhelimessa yksityispuheluihin omaa SIM-korttiaan, hänelle ei synny puhelinetu. Puhelinedun määrään ei vaikuta työntekijän itse hankkimien puhelimen kulut. Puhelinedun voi saada yhtä aikaa työnantajan järjestämästä matkapuhelimesta ja kotipuhelimesta. Jos työntekijällä on käytössään useampi puhelin, joissa on eri puhelinnumero ja niitä käytetään yksityispuheluihin, syntyy työntekijälle useampia puhelinetuja. Puhelinetuun vaikuttaa puhelinnumeroiden määrä eli, jos työntekijällä on useampia puhelimia, mutta vain yksi puhelinnumero, muodostuu hänelle vain yksi puhelinetu. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.)

Puhelinedun arvo vuonna 2018 on 20 euroa kuukaudessa (Verohallinto 2017f, viitattu 3.9.2018). Puhelinetuun sisältyvät vain puheluista, tekstiviesteistä ja multimediatesteistä aiheutuneet maksut. Puhelinetu ei kata sillä tehtyjä maksuja, osallistumisia keräyksiin eikä erikoishinnoiteltuja äänestyksiä, jos työnantaja kuitenkin maksaa myös nämä kulut, katsotaan ne työntekijän veronalaiseksi palkaksi. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.)

3.2.4 Ravintoetu

Ravintoetu muodostuu, kun työnantaja tarjoaa työntekijälle aterian ilmaiseksi tai alemmalla hinnalla kuin aterian käypä hinta. Ateriaksi ei luokitella työnantajan tarjoamaa kahvia, kahvileipää tai järjestämää virvoketarjoilua. Ravintoetu pystytään järjestämään usein eri tavoin. Ravintoedun järjestämistapa vaikuttaa siihen, miten edun arvo määräytyy. Ravintoetu voi olla tavanomainen ravintoetu, laitospöytä, oppilas- tai muun vastaavan ruokailun valvonnassa saatu etu, kohdennettu maksuväline, hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan ravintoetu tai lentohenkilöstön lennolla saama ateria. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.)

Tavanomaisella ravintoedulla tarkoitetaan työnantajan ylläpitämässä omassa työpaikkaruokalassa, muun ruokalanpitäjän ylläpitämässä työpaikkaruokalassa tai sopimusruokailuna järjestettyä etua. Työpaikkaruokalalla tarkoitetaan työnantajan henkilöstölleen kohdistamaa ruokailupaikkaa.

Sopimusruokailuksi kutsutaan järjestelyä, missä työnantaja on tehnyt sopimuksen työntekijöidensä työpaikkaruokailun järjestämisestä jonkin yleisessä käytössä olevan ruokailupaikan kanssa. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.)

Vuonna 2018 tavanomainen ravintoetu on arvoltaan 6,50 euroa aterialta, kun edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten sekä niihin liittyvän arvonlisäveron määrä on 6,50 euron ja 10,40 euron välillä. Mikäli kustannusten määrä on alle 6,50 euroa tai yli 10,40 euroa, ravintoedun arvoksi katsotaan välittömien kustannusten ja niihin sisältyvän arvonlisäveron määrä. (Verohallinto 2017f, viitattu 3.9.2018.)

Kohdennetuiksi maksuvälineiksi katsotaan maksukortit, internet- ja mobiilimaksuvälineet sekä muuhun kuin sopimusruokailuun kuuluvat lounassetelit. Kohdennettu maksuväline tulee järjestää niin, että ainoastaan työntekijä pystyy käyttämään sitä. Kohdennetulle maksuvälineelle määritellään käyttökohteet, joihin sitä ainoastaan pystyy käyttämään. Kohdennettua maksuvälinettä voidaan käyttää luontoisetujen ja verovapaiden henkilökuntaetujen järjestämiseen henkilökunnalle tuoverolain antamien säädöksiä mukaan. (Verohallinto 2017b, viitattu 23.9.2018.) Taulukon 4 tarkoituksena on havainnollistaa ravintoedun laskentaperusteita vuonna 2018.

TAULUKKO 4. Ravintoedun laskentaperusteet vuonna 2018. (Verohallinto 2017f, viitattu 3.9.2018)

Ravintoetu	Edun arvo euro/ateria
Tavanomainen ravintoetu, välittömät kustannukset ja niihin liittyvä arvonlisävero vähintään 6,50 € ja enintään 10,40 €.	6,50 €
Tavanomainen ravintoetu, välittömät kustannukset ja niihin liittyvä arvonlisävero alle 6,50 € tai yli 10,40 €	välittömät kustannukset + näiden kustannusten arvonlisävero
Laitosruokailu	4,87 €
Oppilas- tai muun vastaavan laitoksen ruokailun valvonnan yhteydessä saatu ravintoetu	3,90 €
Hotelli- ja ravintoalan henkilökunnan ja lentohenkilöstön lennolla saama ravintoetu	5,52 €
Enintään 10,40 euron arvoinen ruokailulipuke tai muu vastaava masutapa	75 % ruokailulipukkeen arvosta, kuitenkin vähintään 6,50 €

3.2.5 Muut luontoisedut

Autotallietu muodostuu erikseen, jos työnantaja sen kustantaa, sillä sen pinta-alaa ei oteta huomioon, kun lasketaan asuntoedun arvoa, eikä autoetuun kuulu auton säilytyskustannukset. Autotalliedun muodostava auton säilytyspaikka sijaitsee perinteisesti työntekijän kodin lähetyvillä. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.) Autotalliedun raha-arvo määräytyy samojen alueiden mukaan kuin asuntoedunkin arvo. Lämmitetyn autotalli tai hallipaikan arvo on alueille Helsinki 1–4, Espoo, Kauniainen ja Vantaa 82 euroa ja muussa Suomessa 53 euroa kuukaudessa ja kylmän arvo on Helsinki 1–4, Espoo, Kauniainen ja Vantaa alueella 53 euroa ja muussa Suomessa 42 euroa kuukaudessa. (Verohallinto 2017f, viitattu 3.9.2018.)

Täysihoidoedusta on kysymys, kun palkansaaja saa työnantajaltaan edun, mikä sisältää asunnon, ravinnon, valon ja lämmön. Täysihoidoetua ei sovelleta tilanteissa, missä palkansaajalle on järjestetty täysihoido hotellissa tai sitä vastaavassa majoitustilassa. Hotellissa tai muussa vastaavassa majoitustilassa järjestetty täysihoidoetu arvostetaan käypään arvoon. (Verohallinto 2017a, viitattu 3.9.2018.) Täysihoidoedun arvo on vuonna 2018 kuukaudessa 507 euroa omassa huoneessa ja 487 euroa yhteishuoneessa (Verohallinto 2017f, viitattu 3.9.2018).

4 VAROJEN JAON ERITYISTILANTEET

Osakeyhtiölain 13:1 §:ssä määritellään lailliset varojen jakotavat, kaikki muu on laitonta varojenjakoa. Varojenjaoksi kuitenkin katsotaan myös muita kuin osakeyhtiölaissa annettuja laillisia varojenjakotapoja. Tuloverolain 33 d §:ssä säädetään peitellyn osingon verottamisesta ja tuloverolain 53 a §:ssä puolestaan osakaslainan verottamisesta. Osakaslainan maksamatta olevalla määrällä on vaikutusta, kun omistajan osakkeille lasketaan matemaattista arvoa ja kahdeksan prosentin vuotuista tuotto-osuutta. Osakaslainan määrä vähennetään omistajan nettovarallisuudesta ennen osingon jakamista pääomatulo- ja ansiotulo-osinkoon. (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018.)

4.1 Laiton varojenjako

Ainoastaan osakeyhtiölain mukainen varojenjako on laillista varojenjako. Laitonta varojenjako on jako, mikä rikkoo varojenjaon säännöksiä. (Villa 2018, 352.) Osakeyhtiölain (13:1 §) mukaan laitonta varojenjako on sellainen liiketapahtuma, mikä vähentää yhtiön varoja tai lisää velkoja ilman liiketaloudellista perustetta. Laitonta varojenjako on myydä yhtiön omaisuutta tai palveluita alihintaan sekä ostaa niitä ylihintaan. Velan antaminen liian alhaisella korolla sekä velan ottaminen liian korkealla korolla olosuhteisiin ja markkinoihin nähden katsotaan laittomaksi varojenjaoksi. (Blomqvist & Malmivaara 2016, 208.)

Vastoin yhtiöjärjestyksen tai osakeyhtiölain määräyksiä saadut varat on palautettava yhtiöön, jos varojen saaja on tiennyt tai hänen olisi pitänyt tietää jaon tapahtuneen vastoin osakeyhtiölain tai yhtiöjärjestyksen määräyksiä. Palautettavan määrän lisäksi palautettavalle määrälle on maksettava vuotuista voimassa olevaa viitekorkoa korkolain mukaan. (Osakeyhtiölaki 13:4 §.) Voimassa oleva viitekorko on Euroopan keskuspankin viimeisimmän perusrahoitusoperaation soveltama korko, mitä tarkistellaan puolivuositain. Puolivuotiskauden ensimmäisenä päivänä voimassa oleva korko on voimassa seuraavat kuusi kuukautta, kunnes uusi viitekorko tulee jälleen käyttöön. Suomen Pankki julkaisee viitekoron määrän sekä sen voimassaoloajan. (Korkolaki 12 §.) Varojen jaosta päättäneet toimielimet voivat joutua vahingonkorvausvastuulla korvaamaan aiheuttamansa vahingot yhtiölle tai sen velkojille, jos he ovat toimineet tehtävässään vastoin osakeyhtiölain tai yhtiöjär-

jestyksen määräyksiä. Yhtiön johto voi myös saada rikosoikeudellisia seuraamuksia, jos vahingonkorvausta ei voida pitää tarpeeksi tehokkaana seuraamuksena laittomalle varojen jaolle. (Blomqvist & Malmivaara 2016, 219–221.)

4.2 Peitelty osinko

Peitellyllä osingolla tarkoitetaan rahanarvoista olennaisesti poikkeavaa hinnoittelua tai vastikkeetta saatua etuutta, minkä osakeyhtiö antaa osakkaalleen tai tämän lähipiirille. Peitellyksi osingoksi katsotaan myös varojen jakaminen omia osakkeita hankkimalla, lunastamalla, osakepääomaa tai jakokelpoisia rahastoja alentamalla, jos varojen jaon tarkoituksena on ollut osingosta menevän veron välttäminen. (Laki verotusmenettelystä 29 §.)

Jos peitelty osinko on jaettu käyttäen poikkeavaa hinnoittelua tai vastikkeetonta etuutta, osakeyhtiön verotuksessa tulee käyttää käypää hintaa ja osakkaan henkilökohtaisessa verotuksessa verotettavaksi tuloksi katsotaan käyvän hinnan ja käytetyn hinnan ero. Jos peitellyn osingon tarkoituksena on ollut välttää osingosta menevä vero, peitelty osinko katsotaan kokonaan osakkaan veronalaiseksi tuloksi. (Laki verotusmenettelystä 29 §.) Tuloverolain (33 d §) mukaan 75 prosenttia peitellystä osingosta on ansiotuloa ja 25 prosenttia verovapaata tuloa. Peitelty osinko tulee osakkaalle verotettavaksi tuloksi tapauksissa, missä hinnoittelupoikkeama on ollut olennainen, kun taas puolestaan vähäiset poikkeamat hinnoittelussa eivät johda peitellyn osingon veroseuraamuksiin. (Blomqvist & Malmivaara 2016, 226.)

4.3 Osakslaina

Osakeyhtiön osakas voi ottaa lainaa yhtiöltään. Osakslainassa ei varsinaisesti ole kyse voitonjasta, mutta sitä voidaan kuitenkin pitää yhtenä voitonjakomuotona, mikä perustuu tuloverolaissa säädelyyn osakslainan verotukseen. Osakslainalla tarkoitetaan rahalainaa, minkä osakas tai hänen lähipiirinsä on ottanut osakeyhtiöltä verovuoden aikana. (Viitala 2014, 107.)

Osakkaan veronalaiseksi pääomatuloksi katsotaan osakeyhtiöstä verovuonna saadusta osakslainasta maksamatta oleva määrä verovuoden lopussa. Osakslainan pääomatuloksi katsominen

edellyttää, että osakas yksin tai yhdessä perheensä kanssa omistaa suoraan tai välillisesti vähintään 10 prosenttia osakkeista tai omistus yhtiössä tuottaa vähintään 10 prosentin osuuden kaikkien yhtiön osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. (Tuloverolaki 53 a §.)

Osakslaina huomioidaan osingonjaon yhteydessä niin, että osingonsaajan omistamien osakkeiden matemaattisesta arvosta vähennetään hänen ja hänen perheensä ottama osakslaina ennen kuin osinko jaetaan ansiotulo- ja pääomatulo-osinkoon. Osakslaina vähennetään osakkeiden arvosta siinäkin tapauksessa, että osakslaina olisi luettu osakkaan verotuksessa hänen veronalaiseksi tuloksi. (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018.)

5 OSINGONJAKO

Osakeyhtiön voitonjakoa kutsutaan osingonjakoiksi. Osakeyhtiölain (1:5 §) yleisen periaatteen mukaan osakeyhtiön tarkoituksena on tuottaa voittoa osakkeenomistajille. Osingonjako perustuu aina viimeisimpään vahvistettuun tilinpäätökseen. Jos yhtiöllä on lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan tilintarkastusvelvollisuus, tulee tilinpäätöksen olla tilintarkastettu. (Osakeyhtiölaki 13:3 §.) Viimeksi vahvistetulla tilinpäätöksellä tarkoitetaan viimeksi päättyneeltä tilikaudelta tehtyä ja vahvistettua tilinpäätöstä. Osingonjaossa on huomioitava myös yhtiön taloudellisessa asemassa tapahtuneet olennaiset muutokset tilinpäätöksen laatimisen jälkeen. (Villa 2018, 346.)

Varojen jaosta päättää yhtiökokous. Yhtiökokous ei saa päättää jakaa varoja hallituksen ehdottamaa määrää enemmän, ellei se ole vähemmistöosinkosäännön tai yhtiöjärjestyksen mukaan velvollinen jakamaan enemmän. Varojen jako -päätöksessä täytyy mainita, minkä verran varoja jaetaan ja, mitä varoja varojen jakoon käytetään. (Osakeyhtiölaki 13:6 §.) Vähemmistöosinkosäännön mukaan osinkona täytyy jakaa vähintään puolet tilikauden voitosta, mistä on vähennetty yhtiöjärjestyksen mukaan jakamatta jätettävät varat. Vähemmistöosingon vaatimisen edellytyksenä on, että osakkeenomistajien, jotka omistavat vähintään kymmenesosan yhtiön kaikista osakkeista vaativat vähemmistöosingon jakamista varsinaisessa yhtiökokouksessa ennen voittovarojen käyttämisestä koskevan päätöksen tekoa. Vähemmistö ei voi vaatia jaettavaksi enempää kuin kahdeksan prosenttia yhtiön omasta pääomasta, eikä enempää kuin on mahdollista jakaa ilman velkojien suostumusta. Vähemmistöosingon jaon pitää täyttää myös tase- ja maksukykyisyystestit. (Villa 2018, 349.)

Osinko on verovelvolliselle sen verovuoden tuloa, minkä aikana osinko on yhtiökokouksen päätöksen mukaan ollut nostettavissa. Jos osingonjakopäätöksessä ei ole mainittu, milloin osinko on nostettavissa, sen katsotaan olleen nostettavissa samasta päivästä alkaen kuin yhtiökokous on pidetty. (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018.)

5.1 Osakeyhtiö osingonsaajana

Listatun osakeyhtiön saamat osinkotulot ovat verovapaita (Tuloverolaki 33 d §).

Listamattoman osakeyhtiön saamaan osinkotulon verotukseen vaikuttaa, minkälainen osakeyhtiö on osingonjakajana. Listamattoman osakeyhtiön toisesta listamattomasta osakeyhtiöstä saamat osinkotulot ovat verovapaita. Listatusta osakeyhtiöstä saadut osingot ovat listamattomalle osakeyhtiölle verollista tuloa, jos omistusosuus on alle 10 %:a julkisesta osakeyhtiöstä. (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018.)

Osakeyhtiöiden saamien osinkotulojen verovapauden edellytyksenä on, että osinkoa jakava yhtiö on suorittanut tulostaan, josta osinko on jaettu veroa vähintään 10 prosenttia (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018).

5.2 Luonnollinen henkilö osingonsaajana

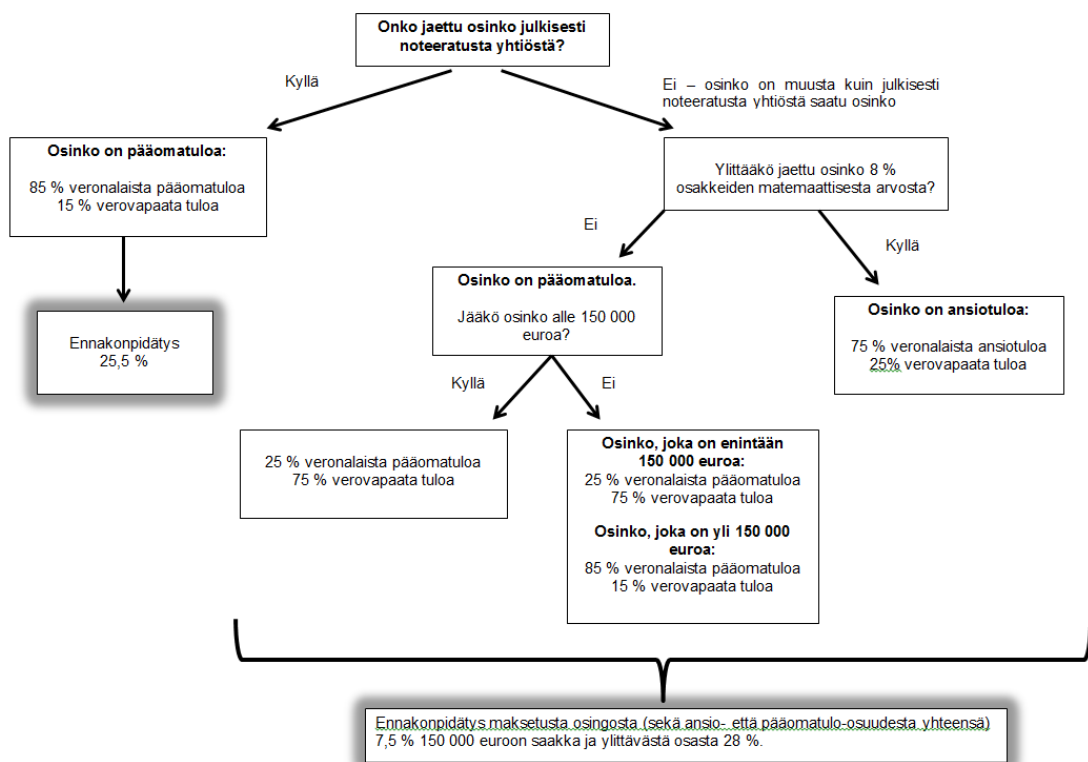
Luonnollisen henkilön osinkotulojen veronalaisuus ja tulolaji riippuu siitä, minkälaisesta yhtiöstä osinko on saatu. Luonnollinen henkilö voi saada osinkotuloa listatusta osakeyhtiöstä tai yksityisestä osakeyhtiöstä. Listatusta osakeyhtiöstä saatua osinkoa on osinko, joka saadaan yhtiöstä, jonka osakkeet ovat osingonjaosta päätettäessä julkisesti kaupankäynnin kohteina. (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018.)

Listatusta osakeyhtiöstä saatu osinko on luonnolliselle henkilölle kokonaan pääomatulo-osinkoa (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018). Osingosta 85 prosenttia verotetaan luonnollisen henkilön pääomatulona ja 15 prosenttia on verovapaata pääomatuloa (Tuloverolaki 33 a). Suomalainen listattu osakeyhtiö pidättää luonnolliselle henkilölle maksamastaan osingosta 25,5 prosentin ennakonpidätyksen, minkä se tilittää verohallinnolle. (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018.) Pääomatu-loista suoritetaan tuloveroa pääomatulon tuloveroprosentin mukaan, mikä on 30 prosenttia. Pääomatulojen määrän ylittäessä 30 000 euron rajan, täytyy ylittävältä osalta maksaa korotettua pääomatulon tuloveroa, mikä on 34 prosenttia. (Verohallinto 2017e, viitattu 18.9.2018.)

Listamattomasta osakeyhtiöstä saatu osinko jaetaan pääomatuloon ja ansiotuloon. Saadusta osingosta pääomatuloa on kahdeksan prosentin tuotto osakkeenomistajan omistamien osakkeiden matemaattiselle arvolle. (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018.) Yksityisestä osakeyhtiöstä saatu osinko on osakkeenomistajan osakkeiden matemaattiselle arvolle laskettuun kahdeksan prosentin tuottoon saakka veronalaista pääomatuloa niin, että osingosta 75 prosenttia on verovapaata ja 25

prosenttia veronalaista pääomatuloa. Jos luonnollisen henkilön saama osinko on kahdeksan prosentin tuotto matemaattiselle arvolle, mutta saatujen osinkojen määrä ylittää 150 000 euroa niin ylittävältä osalta osinko on 85 prosenttia veronalaista pääomatuloa ja 15 prosenttia verovapaata pääomatuloa. (Tuloverolaki 33 b.) 150 000 euron tuloraja ei ole yhtiökohtainen vaan verovelvolliskohtainen (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018). Osinko kahdeksan prosentin vuotuisen tuoton ylittävältä osalta katsotaan saajan ansiotuloksi niin, että 75 prosenttia on veronalaista ja 25 prosenttia verovapaata ansiotuloa (Tuloverolaki 33 b). Listaamaton osakeyhtiö toimittaa jakamastaan osingosta 7,5 prosentin ennakonpidätyksen, kun osingonsaajan osinko on enintään 150 000 euroa. Jos osingonsaajan osinko ylittää 150 000 euroa, osakeyhtiö toimittaa 150 000 euroa ylittävältä osalta 28 prosentin ennakonpidätyksen verohallinnolle. (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018.)

Osakkeen matemaattinen arvo saadaan vähentämällä varoista velat ja sen jälkeen jakamalla summa yhtiön ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä. Matemaattinen arvo lasketaan yhtiön verovuotta edeltävän vuoden tilinpäätöksen mukaan. Nettovarallisuutta laskettaessa ei oteta huomioon yhtiön omistamia tai lunastamia osakkeita. (Verohallinto 2017c, viitattu 5.8.2018.)

KUVIO 1. Luonnollisen henkilön osinkotulojen verotus (Verohallinto 2017, viitattu 5.8.2018)

6 TAULUKON LAATIMISPROSESSI

Osakeyhtiössä työskentelevät yhtiön omistajat usein pohtivat, miten heidän kannattaisi nostaa varoja yhtiöstään. Taulukon tarkoituksena on toimia apuvälineenä, kun lähdetään selvittämään yhtiön omistajalle, miten hänen kannattaisi nostaa varoja yhtiöstään ja minkälaiset vaikutukset varojen nostolla on osakkaan henkilökohtaiseen verotukseen. Laadittua taulukkoa ei julkaista opinnäytetyön liitteenä, minkä vuoksi tässä luvussa pyritään kuvaamaan mahdollisimman tarkasti taulukon sisältöä, rakennetta ja laatimisprosessia.

Taulukkoa on tarkoitus käyttää vuosikohtaiseen tarkasteluun niin, että osinko jaetaan edellisen vahvistetun tilinpäätöksen nettovarallisuuden mukaan ja palkka maksetaan kuluvan tilikauden mukaan. Taulukon numerot on pyöristetty kokonaislukuihin, sillä desimaalien käyttäminen taulukossa ei olisi ollut oleellista, ilman desimaaleja taulukko on myös helppolukuisempi käyttäjälle. Ansiotulojen vähennyksissä on huomioitu ainoastaan tulonhankkimisvähennys, mikä on 750 euroa. Laaditussa taulukossa oletuksena on, että omistajalla ei ole muita pääomatuloja kuin osingot osakeyhtiöstä.

Taulukkoa lähdettiin laatimaan opinnäytetyöraportin tietoperustan mukaan. Taulukko alkaa osakeyhtiön tuloksesta ennen omistajan varojen nostamista osakeyhtiöstä. Koska omistajan palkka sekä palkan sosiaalikulut ovat yrityksen verotettavaa tuloa laskettaessa vähennyskelpoisia eriä, ne vähennetään tuloksesta, minkä jälkeen saadaan tulos ennen veroja. Tuloksesta ennen veroja vähennetään yhteisöjen tulovero, mikä on 20 % ja näin saadaan selville osakeyhtiön tulos verojen jälkeen. Tulos verojen jälkeen on joko yrityksen voittoa tai tappiota, mikä otetaan huomioon seuraavan vuoden varojen jaossa.

Taulukkoon tarvitaan tieto osakeyhtiön edellisen tilinpäätöksen nettovarallisuudesta, minkä mukaan lasketaan 8 %:n tuotto osakkeiden matemaattiselle arvolle. Edellisen tilinpäätöksen nettovarallisuus määrittää, miten osinkoa verotetaan. Osingoista 8 %:n tuotto matemaattiselle arvolle verotetaan pääomatuloina niin, että osingot aina 150 000 euroon ovat 75 prosenttisesti verovapaita ja 150 000 euron rajan ylittävältä osuudelta osingot ovat 15 prosenttisesti verovapaita. Taulukkoon syötetään jaettavan osingon määrä, minkä jälkeen taulukko automaattisesti jakaa osingon pääomatulo-osinkoon ja ansiotulo-osinkoon sekä laskee paljonko osingosta on verovapaata ja verollista tuloa omistajalle.

Taulukko laskee veronalaisiin ansiotuloihin omistajan palkan sekä mahdollisesta ansiotulo-osingosta veronalaisen osuuden, joka on 75 prosenttia, jos osinkoa jaetaan enemmän kuin 8 % nettovarallisuudesta. Veronalaisiin pääomatuloihin taulukko laskee osingoista veronalaiset osuudet ja verovapaisiin tuloihin lasketaan sekä pääomatulo- että ansiotulo-osingoista verovapaat osuudet. Verovapaat tulot eivät vaikuta omistajan verojen määrään. Kaikki omistajan veronalaiset ja verovapaat tulot lasketaan yhteen, jotta lopussa voidaan määrittää omistajan kokonaisveroprosentti.

Kun veronalaiset pääomatulot ja ansiotulot ovat selvillä taulukossa siirrytään omistajan veroihin. Verotettavista pääomatuloista taulukko laskee verot pääomatuloveroprosenttien mukaan niin, että 30 000 euroon asti pääomatuloja verotetaan 30 prosentilla ja ylittävältä osuudelta veroprosentti on 34 prosenttia korotetun pääomatuloveroprosentin mukaan.

Verotettavista ansiotuloista vähennetään tulonhankkimisvähennys 750 euroa, minkä jälkeen saadaan puhdas ansiotulo, joka muodostaa kunnallisveron ja valtion tuloveron määrän laskentaperusteeksi. Jos omistajalla ei ole ansiotuloja, tulonhankkimisvähennystä ei ansiotulosta luonnollisesti tule. Kunnallisveron määrä saadaan kertolaskulla, jossa puhdas ansiotulo kerrotaan vuoden 2018 keskimääräisellä kunnallisveroprosentilla 19,75. Valtion tuloveron laskenta taulukossa on toteutettu hieman monimutkaisemmalla tavalla, sillä tuloveroasteikon mukaan tuloveron laskentaan on olemassa viisi eri vaihtoehtoa. Taulukon loppuun on syötetty kokonaisuudessaan valtion tuloveroasteikko, josta hakufunktion avulla haetaan tuloverolle laskentatapa, jonka mukaan valtion tulovero lasketaan taulukossa. Omistajan veroissa viimeisenä sarakkeena on omistajan verot yhteensä, mihin lasketaan verot sekä pääomatuloista että ansiotuloista.

Taulukkoon otettiin mukaan myös sarake, josta nähdään paljonko omistajalle jää rahaa itselleen kaikkien hänen henkilökohtaisten verojen jälkeen. Taulukossa lasketaan lisäksi omistajan kokonaisveroprosentti jakamalla omistajalle tulevat verot hänen verovapailla ja veronalaisilla tuloilla yhteensä.

Taulukosta tehtiin mahdollisimman automaattinen, siinä on kaiken kaikkiaan neljä kohtaa, joihin taulukon käyttäjän täytyy ottaa kantaa. Täytettävät kohdat ovat yrityksen tulos ennen omistajan varojen nostoa, omistajan palkka, nettovarallisuus ja jaettavan osingon määrä. Täytettävät kohdat on merkitty taulukkoon harmaalla pohjalla osoittamaan käyttäjälle, mitä sarakkeita hänen tarvitsee täyttää. Loput taulukon kohdat on automatisoitu kaavoilla, käyttäjän ei tarvitse näin ollen laskea

itse mitään, vaan taulukko huomio muutokset vaadittavissa kohdissa ja laskee automaattisesti verotettavien ja verovapaiden tulojen sekä verojen määrän muutetuilla tiedoilla.

Taulukolle ei luotu ollenkaan visuaalista ilmettä. Jos taulukkoa visualisoidaan tulevaisuudessa, siihen lisätään toimeksiantajan logo.

Laaditusta taulukosta tuli selkeä ja yksinkertainen, jota käyttäjän on helppo käyttää itsenäisesti. Laadittu taulukko toimii suuntaa antavana työkaluna, kun lähdetään laskemaan osakeyhtiön omistajalle palkan ja osingon noston verovaikutuksia hänen henkilökohtaiseen verotukseensa. Taulukon otettiin väliotsikoita selkeyttämään, mitä asiaa missäkin kohdassa taulukkoa lasketaan. Taulukon väliotsikot on lihavoitu, jotta ne tulevat taulukosta paremmin esille.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Opinnäytetyön tavoitteena oli tuottaa toimeksiantajalle taulukko, minkä avulla osingon ja palkan nostamisen suhteen kannattavuutta pystytään analysoimaan osakkaan henkilökohtaisen verotuksen näkökulmasta suuntaa antavasti.

Taulukkoon luotiin tilanne missä, yrityksen tulos ennen omistajan varojen nostoa oli 250 000 euroa, yrityksen edellisen vuoden nettovarallisuus oli 375 000 euroa ja omistajan rahantarve kuluvalle vuodelle oli, että käteen jäisi rahaa noin 40 000 euroa verojen jälkeen. Taulukkoon luotiin neljä erilaista vaihtoehtoa varojen nostolle. Vaihtoehdossa A omistaja nostaa 8 prosentin tuoton omistamiensa osakkeiden nettovarallisuudelle ja lisäksi palkkaa 15 500 euroa. Vaihtoehdossa B omistaja nostaa ainoastaan palkkaa 58 500 euroa vuodessa, vaihtoehdossa C omistaja nostaa pelkästään osinkoa 44 750 euroa ja vaihtoehdossa D omistaja nostaa palkkaa 10 500 euroa ja osinkoa 35 000 euroa. Huomioitavaa taulukkoon luodussa esimerkkitalanteessa on se, että yhtiön ja omistajan kokonaisverorasitusta ei ole otettu huomioon taulukossa ollenkaan, mikä on osakkaan näkökulmasta edullisin vaihtoehto ei ole välttämättä kokonaisverorasitusta ajatellen edullisin vaihtoehto varojen nostamiselle yhtiöstä.

Vaihtoehdoista C tuli omistajalle edullisimmaksi keinoksi nostaa varoja ulos yhtiöstään, huomattavaa kuitenkin on se, että osakeyhtiö on maksanut veroa jo 20 prosenttia, jotta jaettavia voittovaroja on syntynyt jaettavaksi osinkoina. Kokonaisverorasitusta ei otettu taulukossa huomioon, mutta, jos ajatellaan yhtiön ja osakkaan yhteisverotusta, tämä ei ole edullisin tapa nostaa varoja yhtiöstä. Vaihtoehdossa C omistajalle jäi rahaa käteen 40 463 euroa ja veroja hän maksoi 4 287 euroa. Tässä vaihtoehdossa omistajan henkilökohtainen kokonaisveroprosentti oli 9,58. Vaihtoehdossa C osakeyhtiö joutuu maksamaan veroa 250 000 eurosta 20 prosenttia, mikä on 50 000 euroa.

Vaihtoehdoista D tuli omistajan henkilökohtaisen verotuksen kannalta toiseksi edullisimmaksi. Tässä vaihtoehdossa omistajalle jäi rahaa käteen 40 584 euroa ja veroja hän maksoi 4 916 euroa. Omistajan kokonaisveroprosentti vaihtoehdossa D oli 10,8 prosenttia eli vähän reilun prosenttiyksikön suurempi kuin vaihtoehdossa C. Vaihtoehdossa D omistajan verotettavat ansiotulot olivat yhteensä 14 250 euroa, joten valtion tuloveroa ei tarvinnut maksaa ollenkaan, sillä sen alaraja on 17 200 euroa. Tässä vaihtoehdossa myös yrityksen verotettavaa tulosta saatiin hieman pienennettyä alkuperäisestä summasta, vaikka veroja jäi edelleen maksettavaksi 47 850 euroa. Tässäkin

vaihtoehdossa huomioitavaa on, että osakeyhtiö on maksanut tuloksestaan 20 prosenttia veroa, että jaettavia voittovaroja on syntynyt.

Vaihtoehdoista A tuli omistajalle kolmanneksi edullisimmaksi tavaksi nostaa varoja yhtiöstään. Tässä vaihtoehdossa omistajalle jäi rahaa käteen 40 337 euroa ja veroja hän maksoi 5 163 euroa. Vaihtoehdossa A omistajan kokonaisveroprosentti oli 11,35 eli vain 0,55 prosenttiyksikköä suurempi kuin vaihtoehdossa D. Tässä vaihtoehdossa osakeyhtiölle jäi veroja maksettavaksi 46 826 euroa.

Vaihtoehto B, missä omistaja nosti yhtiöstä ainoastaan palkkaa tuli omistajan henkilökohtaisen verotuksen kannalta selvästi kalleimmaksi vaihtoehdoksi nostaa varoja yhtiöstään. Vaihtoehdossa B omistajalle jäi käteen rahaa verojen jälkeen 40 434 euroa ja veroja tuli maksettavaksi peräti 11 406 euroa. Tässä vaihtoehdossa osakeyhtiö maksoi tuloksestaan veroja 38 020 euroa ja omistajan kokonaisveroprosentti oli 30,88 prosenttia. Pelkän palkan nostaminen yhtiöstä ei tässä tapauksessa olisi kovinkaan järkevää omistajan henkilökohtaisen verotuksen kannalta.

Huomioitavaa kuitenkin on, että taulukoon luotu esimerkkitalanne ei päde aina varojen nostossa, sillä varojen noston kannattavuuteen vaikuttaa yhtiön nettovarallisuus sekä omistajan rahantarve. Osingonjako myös pienentää osakeyhtiön varallisuutta, mikä puolestaan vaikuttaa seuraavan tilikauden osingonjakoon ja niiden verotukseen. Tärkeää varojen jaossa olisi myös huomioida yhtiön ja omistajan kokonaisverorasitus, sillä varsinkin yhden henkilön osakeyhtiöissä omistajaa kiinnostaa enemmän millaiseksi kokonaisverorasitus muodostuu kuin se, että millaiseksi omistajan henkilökohtainen verorasitus muodostuu.

Taulukko osoitti, että tilanteessa, missä yhtiöllä on nettovarallisuutta, aina kannattaisi nostaa vähintäänkin 8 %:n tuotto omistajan omistamien osakkeiden tuottamalle nettovarallisuudelle, sillä se on omistajan henkilökohtaisen verotuksen näkökulmasta kaikkein edullisin tapa nostaa osakeyhtiöstä varoja. 8 prosentin tuotto kannattaa nostaa osinkona siitakin syystä, että nettovarallisuus laskeaan joka vuosi uudestaan eikä jakamatta jättämättä päätettyä osinkoa voi enää seuraavina vuosina nostaa pienellä ennakonpidätysprosentilla.

Jos yhtiön tulos on voitolla ennen omistajan palkan nostamista yhtiöstä, olisi palkkaa järkevää maksaa, sillä se pienentää yhtiön verotettavan tulon määrää ja kohtuullisista palkkatuloista ansiotulojen verot eivät ole kauhean suuria summia.

Jos yhtiön edellisen tilinpäätöksen nettovarallisuus on pieni ja kuluvan tilikauden tulos näyttää reilusti voittoa, osakkaan on järkevää nostaa palkkaa, sillä 8 % tuotto omistajan omistamille osakkeiden arvolle nettovarallisuudesta jää hyvin pieneksi. Nettovarallisuutta olisi myös järkevää pyrkiä kasvattamaan, sillä tulevina vuosina osinkoa voitaisiin nostaa enemmän pienellä ennakonpidätysprosentilla.

Jos omistajalla on mahdollisuus nostaa osakeyhtiöstään sellaisia tuloja, mitkä ovat hänelle verovapaita tuloja ja yhtiölle vähennyskelpoisia kuluja ne kannattaisi aina nostaa yhtiöstä, sillä ne pienentävät osakeyhtiön verotettavaa tuloa eikä omistajan tarvitse maksaa niistä ollenkaan veroa. Omistajalla täytyy kuitenkin olla peruste nostaa yhtiöstä verovapaita matkakustannuskorvauksia, sillä ilman perustetta niitä ei saa nostaa osakeyhtiöstä. Järkevää olisi myös pohtia, mitä verovapaita henkilökuntaetuja voitaisiin ottaa käyttöön niin, että osakeyhtiö voi vähentää ne vähennyskelpoisina menoinaan ja työntekijälle ei synny niistä verotettavaa tuloa. Verovapaissa henkilökuntaeduissa on kuitenkin huomioitava, että etu täytyy tarjota koko henkilökunnalle, että siitä ei muodostu työntekijälle verotettavaa tuloa.

Jos omistaja nostaa yhtiöstä vähän palkkaa verovuoden aikana, järkevää olisi hänen henkilökohtaisen verotuksensa näkökulmasta nostaa myös vähän ansiotulo-osinkoa, sillä se on omistajalle 25 prosenttisesti verovapaata ansiotuloa, kun taas palkka on hänelle kokonaan veronalaista tuloa. Kun taas ansiotulo-osingon nostamista mietitään osakeyhtiön näkökulmasta, on yhtiö maksanut voittovaroista jo 20 prosenttia veroja, että niitä on voinut syntyä.

Varojen nostoa kannattaa ja pitää miettiä aina yhtiökohtaisesti, mitään suoraa vastausta ei ole siihen, miten varoja kannattaa osakeyhtiöstä nostaa, sillä varojen noston kannattavuuteen vaikuttaa moni asia. Paras tapa määrittää varojen noston järkevyys on keskustella osakeyhtiön omistajan kanssa yhtiön verotettavasta tulosta, osingonjakoehdotuksesta sekä omistajan rahan tarpeesta vuoden aikana. Koska omistaja voi itse määrittää melko vapaasti oman palkkansa määrän on palkkaa mahdollista nostaa tai laskea vuoden aikana omistajan toiveiden mukaisesti.

Taulukon mukaan useimmiten järkevin vaihtoehto olisi nostaa sekä palkkaa että osinkoa yhtiöstä, sillä palkka pienentää yrityksen verotettavaa tulosta ja kahdeksan prosentin tuotto osakeyhtiön omistajan omistamien osakkeiden matemaattiselle arvolle on taas halvin tapa omistajalle nostaa

varoja yhtiöstään ulos. Myös ansiotulo-osingon noston mahdollisuutta kannattaa miettiä, sillä se on omistajalle osittain verovapaata tuloa toisin kuin palkka.

Opinnäytetyön aihe oli mielenkiintoinen, minkä ansiosta työtä oli mukava tehdä ja se eteni myös hyvää tahtia. Opinnäytetyön tietoperustan kirjoittaminen ei tuottanut ongelmia, sillä lähteitä aiheeseen oli hyvin löydettävissä. Haastavinta opinnäytetyöprosessissani oli taulukon luominen, sillä osa excel-kaavoista ei ollut enää kovin hyvässä muistissa, onneksi kuitenkin kaavoihin oli saatavissa hyviä ohjeita ja kaavojen oikeellisuuden pystyi tarkistamaan laskemalla.

Opinnäytetyön aloituskeskustelu pidettiin toukokuun lopussa ja virallisesti opinnäytetyön kirjoittaminen alkoi kesäkuun lopussa. Opinnäytetyöprosessi alkoi aineiston hankinnalla ja siihen tutustumisella. Alussa tekstin kirjoittaminen tuntui hankalalta, kun lopullisesta tuotoksesta ei ollut vielä tietoaakaan, tekeminen kuitenkin muuttui helpommaksi, kun hyväksyi työn keskeneräisyyden ja sen ettei joka kappaleesta tarvitse kerralla tulla valmista, vaan niitä voi muokata myöhemminkin. Tietoperustassa asioita on käsitelty laajemmin kuin taulukossa, mutta, koska taulukkoa on tarkoitus tulevaisuudessa kehittää, on olennaista, että tietoperustassa asioita on käsitelty laajemmin kuin laaditussa taulukossa.

Alkuperäisen suunnitelman mukaan opinnäytetyön oli tarkoitus valmistua niin, että esitysseminaari olisi pidetty syyskuun lopussa marraskuun sijaan. Opinnäytetyön viivästymiseen vaikutti töiden tekeminen yhtäaikaaisesti opinnäytetyön kanssa, minkä vuoksi opinnäytetyön tekemiseen ei riittänyt aikaa niin paljon kuin olin alun perin suunnitellut. Opinnäytetyön tekemiseen motivoi kuitenkin valmistuminen ajallaan ja tutkintotodistuksen saaminen, jonka ansiosta opinnäytetyötä jaksoi tehdä syksyn koitettua iltaisin töiden jälkeen sekä viikonloppuisin.

Opinnäytetyön tuotoksena syntynyttä taulukkoa voisi kehittää luomalla siitä tarkemman, mikä huomioi enemmän asioita omistajan henkilökohtaisessa verotuksessa ja näin ollen laskee maksettavat verot tarkemmin. Taulukosta voisi myös tehdä version, missä tarkasteltaisiin TYEL-vakuutuksen piiriin kuuluvan omistajan varojen noston kannattavuutta.

LÄHTEET

Adamsson, K. & Engblom, A. 2011. Työnantaja ja verosuunnittelu. Helsinki: Edita.

Blomqvist, A. & Malmivaara, T. 2016. Osakeyhtiön varojenjako ja verotus. Helsinki: Talentum Pro.

Ennakkoperintälaki 20.12.1996/1118

Kirjanpitoasetus 30.12.1997/1339

Korkolaki 20.8.1982/633

Laki elinkeinotulon verottamisesta 24.6.1968/360

Laki verotusmenettelystä 18.12.1995/1558

Leppiniemi, J. & Walden, R. 2010. Tilinpäätös- ja verosuunnittelu. Helsinki: WSOYpro Oy.

Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624

Suomen yrittäjät. 2018. Tärkeitä lukuja 2018. Viitattu 8.10.2018,
<https://www.yrittajat.fi/yrittajan-abc/tyonantajan-abc/tyonantajamaksut/tarkeita-lukuja-2018-566541#sairasvakuutus>

Tuloverolaki 30.12.1992/1535

Työterveyshuoltolaki 21.12.2001/1383

Villa, S. 2018. Henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö. Helsinki: Alma Talent Oy.

Verohallinto 2017a. Luontoisedut verotuksessa. Viitattu 3.9.2018,
<https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/47886/luontoisedut-verotuksessa/>

Verohallinto 2017b. Luontois- ja henkilökuntaetujen hankkiminen kohdennetuilla maksuvälineillä. Viitattu 23.9.2018,

<https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48429/luontois-ja-henkilokuntaetujen-hankkiminen-kohdennetuilla-maksuvälineilla/>

Verohallinto 2017c. Osinkotulojen verotus. Viitattu 5.8.2018,

<https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/47901/osinkotulojen-verotus/>

Verohallinto 2017d. Tuloverotus – osakeyhtiö ja osuuskunta. Viitattu 30.6.2018,

<https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/tietoa-yritysverotuksesta/tuloverotus/osakeyhtio-ja-osuuskunta/>

Verohallinto 2017e. Valtion tuloveroasteikko 2018, Viitattu 18.9.2018,

<https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48846/valtion-tuloveroasteikko-2018/>

Verohallinto 2017f. Verohallinnon päätös vuodelta 2018 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista. Viitattu 3.9.2018,

<https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/paatokset/47380/verohallinnon-p%C3%A4%C3%A4t%C3%B6s-vuodelta-2018-toimitettavassa-verotuksessa-noudatettavista-luontoisetujen-laskentaperusteista/>

Verohallinto 2017g. Verohallinnon päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2018, Viitattu 18.9.2018, <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/paatokset/47405/verohallinnon-p%C3%A4%C3%A4t%C3%B6s-verovapaista-matkakustannusten-korvauksista-vuonna-2018/>

Verohallinto 2017h. Verovapaat matkakustannusten korvaukset vuonna 2018. Viitattu 18.9.2018,

https://www.vero.fi/tietoa-verohallinnosta/verohallinnon_esittely/uutiset/uutiset/2017/verovapaat-matkakustannustenkorvaukset-vuonna-2018/

Verohallinto 2018. Henkilökuntaedut verotuksessa. Viitattu 17.9.2018,

<https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/62486/henkil%C3%B6kuntaedut-verotuksessa/>

Yrittäjän eläkelaki 22.12.2006/1272

Alueeseen Helsinki 1 kuuluvat asunnot, jotka sijaitsevat postinumeroalueella 00100, 00120, 00130, 00140, 00150, 00160, 00170 tai 00180.

Alueeseen Helsinki 2 kuuluvat asunnot, jotka sijaitsevat postinumeroalueella 00200, 00210, 00220, 00240, 00250, 00260, 00270, 00280, 00290, 00300, 00310, 00320, 00330, 00340, 00350, 00380, 00400, 00440, 00500, 00510, 00520, 00530, 00540, 00550, 00570, 00590, 00610, 00660, 00670, 00680, 00830 tai 00850.

Alueeseen Helsinki 3 kuuluvat asunnot, jotka sijaitsevat postinumeroalueella 00360, 00370, 00390, 00410, 00420, 00430, 00560, 00600, 00620, 00630, 00640, 00650, 00700, 00720, 00780, 00790, 00800, 00810, 00840 tai 00870.

Alueeseen Helsinki 4 kuuluvat asunnot, jotka sijaitsevat postinumeroalueella 00190, 00580, 00690, 00710, 00730, 00740, 00750, 00760, 00770, 00820, 00860, 00880, 00900, 00910, 00920, 00930, 00940, 00950, 00960, 00970, 00980 tai 00990. (Verohallinto 2017f, viitattu 3.9.2018.)

